

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci **žalobce: D.K., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem**, se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, **proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2015, č.j. KrÚ 10095/2015/ODSHO8,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 19. 11. 2014 č.j. OSA/P-1256/14-D/21, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 3. 8. 2014 okolo 16:36 hod. v provozu na pozemních komunikacích v obci Sezemice, na pozemní komunikaci ul. Mezi mosty (poblíž č.p. 256), ve směru na obec Holice řídil osobní motorové

vozidlo tov. zn. Renault, reg. zn.: „X“, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, neboť vozidlo jelo rychlostí 72 km/h (po odečtení přípustné odchylky měřicího zařízení). Za uvedený přestupek byla žalobci v souladu s ustanovením § 11 a § 12 zákona o přestupcích, a § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu, uložena pokuta ve výši 3.000 Kč. V souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, byla žalobci dále uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle části III. hlavy druhé, dílu 1. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž žaloba byla podána včas ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Žalobní body:

Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné, sporuje řádné zjištění skutkového stavu věci, namítá chybné změření rychlosti vozidla, které řídil, neboť je přesvědčen, že policisté nedodrželi při měření návod k obsluze měřicího zařízení Ramer 7CCD, neboť zvolili k měření nevhodné stanoviště s ohledem na nutnost přímého úseku měření (kapitola 3.2 návodu k obsluze). Žalobce považuje rovnoběžné ustanovení měřicího vozidla s vozovkou za vyloučené s ohledem na vegetaci v okolí místa měření. Žalobce má za to, že s touto námitkou se správní orgán prvního stupně vůbec nevypořádal, jeho rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 187/2014 - 62 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). Ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem se jednalo o situaci, kdy fotografie z měření zachytila vozidlo včetně jeho registrační značky pouze částečně. Dále žalobce poukázal na vlastní činnost správního orgánu prvního stupně, který v jiné následně rozhodnuté věci (sp. zn. OSA/P-849/14-D ze dne 4. 3. 2015) seznal, že bylo-li měření provedeno v nikoliv rovném úseku, nelze z něj v řízení o přestupku vycházet. Dále poukázal na to, že v této následně věci byl proveden důkaz za účelem zjištění rovnosti úseku dané pozemní komunikace, tj. zda ulice Mezi Mosty v obci Sezemice u čp. 38 při měření přístrojem Ramer 10C, když znalec zjistil, že uvedená zatáčka je o poloměru 320 m, což vedlo k zastavení řízení o přestupku.

Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný setrval na svém právním názoru vysloveném v napadeném rozhodnutí a navrhl její zamítnutí. Žalovaný zdůraznil, že měření bylo provedeno kalibrovaným měřidlem a obsluhou k měření proškolenou v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku č.j. 1 As 42/2011[36] ze dne 24. 8. 2011. Poukázal na postavení výsledku měření jako privilegovaného důkazu, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 39/2007 ze dne 24. 4. 2008. Žalovaný je s odkazem na právní názor obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 83/2015 a v rozsudku nadepsaného krajského soudu sp. zn. 52 A 46/2014 přesvědčen, že tvrzení žalobce není nutné vyvracet, neboť s ohledem na absenci odborných znalostí žalobce nemají žádnou váhu a nejsou způsobilá sama o sobě dané měření zpochybnit. Ve věci zmiňované žalobcem se jednalo jiný typ měřicího zařízení. Pokud jde o návod k obsluze k použitému měřicímu zařízení typu

Ramer 7CCD, pak vychází žalovaný z toho, že textem na str. 4 návodu je prokázáno, že v případě chybné volby stanoviště by nedošlo ke změření rychlosti projíždějícího vozidla.

Rozhodné okolnosti ze správního spisu:

Ve správním spise je založeno oznámení o dopravním přestupku ze dne 3. 8. 2014 sepsané policejní hlídkou, včetně fotodokumentace ke spáchanému přestupku z téhož dne. Na fotografii je zcela zřetelně (převážná část vozidla) zachyceno vozidlo s reg. zn. „X“ s uvedením naměřené rychlosti vozidla 75 km/h. Je zjevné, že měření bylo provedeno ze stojícího vozidla (vlastní rychlost - 0 km/h). U uvedené fotografie rozhodně nelze „pouhým okem“ dovodit, že by se nejednalo o přímý úsek ve smyslu návodu k obsluze, jak bude rozvedeno níže. Dalšími fotografiemi pořízenými po zastavení vozidla policejní hlídkou a úředním záznamem ze dne 3. 8. 2014 je potvrzena identifikace vozidla, které řídil žalobce. Ostatně, žalobce toto nespороval. Z citovaného úředního záznamu je zjevné, že měřící zařízení bylo umístěno a měření projíždějícího vozidla provedeno v obci Sezemice, v ul. Mezi Mosty naproti domu čp. 256 ve směru Pardubice-Holice. Sdělení o zahájení správního řízení bylo žalobci řádně doručeno prostřednictvím držitele poštovní licence dne 2. 10. 2014. Ve správním spise je založen ověřovací list použitého měřícího zařízení Ramer 7CCD s platností ověření rychloměru do 25. 9. 2014. Dne 23. 10. 2014 se konalo ústní jednání, kterého se za žalobce účastnila jeho zmocněnkyně, M.V. Následně tato předložila správnímu orgánu prvního stupně vyjádření ve věci, které obsahovalo zpochybnění řádnosti měření na základě fotodokumentace z měření, když tvrdila, že se vozidlo nenachází ve středu fotografie, z čehož dovodila podezření o nedodržení návodu k obsluze v důsledku výběru chybného stanoviště měřícího vozidla. Zdůraznila, že přímým úsekem je míněn dle návodu úsek, kdy na délce 25 m není zakřivení ve vodorovném směru větší než 10 cm. Fotografiemi doloženým ze služby „Google street view“ dle svého mínění prokazuje, že stanoviště měřícího zařízení bylo zvoleno na místě skloněném od vozovky a na místě, kde vozovka stáčí svůj směr. Výslovně uvedla, že zařízení bude provádět měření i v případě, že nebylo nastaveno v souladu s návodem k obsluze, takto změřené rychlosti však nebudou odpovídat rychlostem projíždějících vozidel.

Správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí vycházel z toho, že měření bylo provedeno ověřeným rychloměrem, přičemž policisté neměli žádný zájem na poškozování osoby žalobce. Žalobce napadl rozhodnutí správního orgánu prvního stupně **blanketním odvoláním**, které přes výzvu správního orgánu prvního stupně vydanou podle § 37 odst. 3, § 82 odst. 2 správního řádu, nedoplnil. **Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zdůraznil, že nedoplnění blanketního odvolání vyústilo v omezený přezkum rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává odvolací orgán podle § 89 odst. 2 správního řádu, jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li to veřejný zájem.** Žalovaný poukázal na význam fotodokumentace jako výstupu z měřícího zařízení, včetně odkazů na judikaturu, jak uvedeno rovněž v jeho vyjádření k žalobě.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právní stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

V dané věci činí žalobce sporným řádnost a tedy použitelnost výsledku měření rychlosti vozidla, které řídil. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu, žalobce podal toliko blanketní odvolání, které přes výzvu správního orgánu nedoplnil. K tomu je na místě uvést, že přesouvá-li žalobce svoje námitky proti způsobu, jakým jeho námitky vyhodnotil správní orgán prvního stupně, před soud na místo, aby je uplatnil v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, připravuje se jednak o jednu instanci správního řízení a jednak neumožňuje odvolacímu správnímu orgánu na jeho námitky reagovat, neboť mu je nesdělí. Obdobně se již vyslovil Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 4.12.2013, č.j. 1As 83/2013-60[37]: „*Je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová.*“

K prokázání skutkového děje v dané věci.

Předně na základě fotodokumentace založené ve správním spise dle krajského soudu nelze mít důvodně za to, že by touto fotografií, resp. umístěním měřeného vozidla na fotografii byly dány indicie svědčící o chybném změření rychlosti zobrazeného vozidla. Případ, na který žalobce poukazoval a který byl předmětem soudního přezkumu, jak uvedeno shora (žalobní body) se lišil významně tím, že vozidlo bylo zachyceno pouze částečně a dokonce pouze částečně byla zachycena i reg. zn. vozidla. O takový případ se však v dané věci nejedná. Poukazoval-li žalobce dále na jiný případ řešený správním orgánem prvního stupně, kdy mělo proběhnout rovněž měření jedoucího vozidla v obci Sezemice, v ulici Mezi Mosty, pak je nutno uvést, jak správně poznamenal žalovaný, že se předně jednalo o jiný typ měřicího zařízení (Ramer 10C) a dále, že ani zvolené stanoviště (čp. 38) neodpovídalo stanovišti zvolenému v projednávané věci (poblíž čp. 256), tedy jak judikatura, na níž žalobce odkazoval, tak uváděný případ řešený následně správním orgánem prvního stupně, vykazují odlišné skutkové okolnosti takového charakteru, pro něž je nelze na danou věc aplikovat. Krajský soud proto námitky vznesené v žalobě hodnotí jako tvrzení, která nejsou způsobila prolomit důkazní hodnotu výsledku měření, které bylo provedeno kalibrovaným měřidlem a policisty k tomu proškolenými, jak uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí, což žalobce v žalobě nezpochybnil.

Pokud jde o tvrzení uplatněné již v průběhu správního řízení před správním orgánem prvního stupně, krajský soud opakuje, že se jedná pouze o tvrzení žalobce vyvozená z fotografií pořízených ze služby „Google street view“, aniž by žalobce přesně věděl, kde bylo měřící vozidlo a tedy i měřící zařízení, což považuje krajský soud za podstatné. Nezná-li žalobce přesné stanoviště měřicího vozidla, pak nemůže úspěšně zpochybňovat výsledek měření tvrzením, že stanoviště neodpovídalo kritériím výběru. Pro úplnost krajský soud uvádí, že pokud jde o výběr stanoviště, je třeba vozidlo ustavit do rovnoběžného směru s podélnou osou vozovky, k čemuž slouží zaměřovací přípravek dodávaný s měřičem rychlosti, jak vyplývá z kapitoly 3.2 návodu k obsluze měřicího zařízení předloženého žalovaným. Návod k obsluze zde požaduje umístění vozidla s měřičem ve vodorovné poloze přibližně v úrovni vozovky, nikoliv naprostou výškovou shodu s úrovní vozovky, tedy sklon tvrzený žalobcem bez konkrétních údajů a zejména, jak již řečeno, bez znalosti přesného stanoviště měřicího vozidla, nemůže hodnověrně zvrátit důkazní hodnotu výstupu z kalibrovaného měřicího zařízení obsluhovaného k tomu proškolenými osobami při výkonu

jejich služby. Z uvedeného je zjevné, že žalobce není schopen adekvátně svými tvrzeními založenými na fotodokumentaci ze správního spisu a fotografiích ze služby „Google street view,“ nadto s možností zkreslení úrovně terénu zachycené fotografií z této služby, zpochybnit řádnost měření ani výběru stanoviště pro měření, neboť mu přesné stanoviště ani poloha měřeného vozidla nebylo známo, přičemž rovnoběžnost směru s podélnou osou vozovky je zajišťována zaměřovacím přípravkem, jak vyplynulo z návodu k obsluze (bod 3.2 - výběr stanoviště) a přičemž žalobce neuplatnil žádné konkrétní ani obecné námitky proti zasahujícím policistům v tom smyslu, že by ho tyto chtěli poškodit a dokonce ani nezpochybnil proškolení dotčených policistů k obsluze měřicího zařízení ani kalibraci použitého měřicího zařízení, ačkoliv tak mohl učinit (§ 11 odst. 4 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, podle něhož u měřidel, pokud jsou používána za okolností, kdy nesprávným měřením mohou být významně poškozeny zájmy osob, je poškozená strana oprávněna vyžádat si jejich ověření nebo kalibraci a vydání osvědčení o výsledku). K zastávanému právnímu názoru, že nelze bez přesné znalosti stanoviště měřicího zařízení a rovněž bez znalosti pozice měřeného vozidla při měření, adekvátně zvrátit výsledky měření tvrzením o chybném výběru stanoviště založeným toliko na interpretaci fotografie založené ve správním spise, která však dostatečně zachycuje měřené vozidlo, včetně jeho reg. zn., a z níž nelze dle krajského soudu dovodit zakřivení měřeného úseku, a dále tvrzením založeným na interpretaci fotografií pořízených ze služby „Google street view,“ doplňuje krajský soud odkaz na obdobný právní názor obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 42/2011 - 115 ze dne 24. 8. 2011: „[38] Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že **aby mohl být potvrzen výsledek měření zmíněné vzdálenosti, musely by být zcela nepochybným způsobem identifikovány údaje pro zmíněné měření, tj. pozice vozidla v okamžiku měření jeho rychlosti. To však pouhým odhadem z fotografie zjistit nelze a údaj o vzdálenosti vyplývající z místního šetření tak nelze považovat za relevantní zjištění.**“

Pokud jde o správnost údajů provedeného měření, ta byla prokázána při jednání krajského soudu dne 2. 12. 2015 (žalobce ani jeho právní zástupce se k jednání nedostavil, omluva a žádost substituta právního zástupce žalobce krajský soud neakceptoval, jak je rozvedeno v protokole o jednání) návodem k obsluze měřiče Ramer 7CCD (bod 2.3, str. 4 – řídicí jednotka), když bylo prokázáno, že v případě neúspěšného výsledku ověření správnosti měření by došlo k anulaci výsledků měření.

Krajský soud proto uzavřel, že žalobní námitky nejsou důvodné, naopak má za to, že obě rozhodnutí obou správních orgánů splňují základní náležitosti ve smyslu ustanovení § 68 správního řádu a že správní orgán prvního stupně se zřetelně, byť implicitně, vypořádal s argumentací předloženou zmocněnkyní žalobce, která napadala řádnost provedeného měření, když vycházel z náležitě zjištěného stavu věci právě na základě provedeného měření, tedy tomuto důkazu přiznal rozhodující důkazní hodnotu. Pokud jde o stěžejní žalobní námitky směřující do zjištěného skutkového stavu věci, a to do výsledků měření v důsledku výběru stanoviště měření, dospěl krajský soud k závěru, že ve věci byl skutkový stav řádně zjištěn a zadokumentován v souladu s ustanovením § 51 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením § 3 správního řádu, kde je uvedeno, že správní orgán má postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy s požadavky na zákonnost jeho postupu. V dané věci nevznikly na základě argumentace předložené zmocněnkyní žalobkyně, a to toliko v řízení před správním orgánem prvního stupně, (tedy byla již prvostupňovým rozhodnutím vypořádána) důvodné pochybnosti, neboť, jak

rozvedeno shora, pouhá tvrzení založená na interpretaci fotodokumentace, ačkoliv ta nevykazuje žádné indicie chybného měření (např. malá část vozidla, absence úplné reg. zn. vozidla) či nenasvědčuje zakřivení měřeného úseku, spolu s fotografiemi pořízenými ze služby „Google street view“ nemůže vést k vyvrácení toho, že stanoviště kalibrovaného rychloměru bylo řádně zvoleno k tomu proškolenou obsluhou, a tudíž ani k vyvrácení naměřených hodnot měřeného vozidla, neboť jak bylo prokázáno, chyba v samotném měření, by vedla k anulaci výsledků měření.

Krajský soud uzavírá, že se z uvedených důvodů ztotožnil s právním názorem žalovaného, dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho obvyklé úřední činnosti.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 2. prosince 2015

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová